

Posudek vedoucího diplomové práce Dominiky Niklové „Prezidentské systémy“

1. *Dominika Niklová* si zvolila jedno z politologických témat obecně katedrou vypsanych. Přistupovala však k němu od počátku značně samostatně, s podrobnou představou o pramenech, které hodlá využít, i o základních aspektech tématu. Má role tak rozhodně nebyla vůdčí, nýbrž jen konzultantská či čtenářská. Kvalifikační práci jsem viděl vícekrát ve stavu zrodu i dokončování a měl jsem možnost se k ní vyslovit. Autorka s mými připomínkami pracovala.

2. Diplomová práce je členěna na úvod, deset nestejně dlouhých a podrobněji strukturovaných výkladových kapitol (systémy vládnutí, prezidentský systém, jeho definice a typy, kritika, obhajoba, srovnání s alternativními modely vládnutí, pohled do Severní a Jižní Ameriky) a závěr. Připojeno je vysvětlení několika základních pojmů, seznam více než dvou desítek relevantních zdrojů (třetina je v angličtině, včetně několika zásadních prací: *Linz*, *Shugart*, *Carey*) a anglické shrnutí. Autorského textu je 57 stran, což odpovídá normě. Text je doprovázen 156 poznámkami pod čarou, v nichž jsou k nalezení korektní citace pramenů. Nakolik to mohu ve slovenštině posoudit, je překlepů či chyb minimum.

3. Zdá se mi, že sl. *Niklová* moc pěkně pracuje se svými autory, vybírá z nich to podstatné, vzájemně je konfrontuje (při definování prezidentského systému, jeho kritice i podpůrných argumentech) a podle potřeby ke konfrontaci i zaujímá vlastní stanoviska.

Přetrvává ve mně nicméně nejednoznačný pocit z kapitol sedm, osm a devět. Podle mého soudu mělo jít buď o představení USA a některé země či některých zemí jihoamerického presidencialismu, anebo o sledování průřezového tématu dělby moci. Kombinaci chybí kritérium, informací o Latinské Americe je tu relativně málo (mnohé jsou ovšem v předchozích kapitolách). Považuji však především za svou chybu, že jsem málo nabízel knihy, které v poslední době k této tematice nakupujeme, resp. už máme.

4. K práci nemám žádné připomínky, které bych cítil potřebu tlumočit touto cestou. Dopadne-li dobře obhajoba, v níž bychom se mohli věnovat např. vztahu (přenositelných) ústavních struktur a (nepřenositelných) kulturních podmínek při definování forem vlády, mám za to, že může být hodnocena jako výborná.

V Praze dne 22. března 2013

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D.